

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 1T/100/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818010522
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vojtech Chmelan
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2020:3818010522.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Vojtecha Chmelana a prísediacich Jany Mečiarovej Balážovej a MVDr. Vladimíra Petráša na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. júna 2020 takto

rozhodol:

O b ť a l o v a n ý : O. V., nar. XX.XX.XXXX v N., okres A.,
trvale bytom Z., C. č. XX/XX, okres A.,
t.č. bytom Česká republika, adresa na doručovanie: P.,
V., XXX XX, Česká republika,

je v i n n ý , ž e

od 15.30 hodiny do 18.30 hodiny dňa 03. februára 2017 v bližšie nezistenom čase vošiel do vchodu číslo XXX bytového domu v Y., kde z police na topánky pred bytom číslo X vzal jeden pár tenisiek značky ADIDAS a jeden pár turistických topánok značky ALPINA, ktoré patrili poškodenému W. Č., čím mu spôsobil škodu vo výške 120 eur a po tom, ako vošiel do vchodu číslo XXX bytového domu v Y., z police na topánky pred bytom číslo X vzal jeden pár tenisiek značky REEBOK Running, ktoré patrili poškodenému M. W., čím mu spôsobil škodu vo výške 35 eur, z police na topánky pred bytom číslo X vzal jeden pár tenisiek značky ADIDAS Kanadia 6 GTX, ktoré patrili poškodenému M. Č., čím mu spôsobil škodu vo výške 70 eur, z police na topánky pred bytom číslo X vzal jeden pár tenisiek značky KAPPA, ktoré patrili poškodenej V. Š., čím jej spôsobil škodu vo výške 40 eur, z police na topánky pred bytom číslo X vzal jeden pár tenisiek značky ADIDAS ART C a jeden pár tenisiek značky NIKE Son of Force MI, ktoré patrili poškodenému M. F., čím mu spôsobil škodu vo výške 35 eur a z police na topánky pred bytom číslo X chcel vziať jeden pár tenisiek značky ADIDAS v hodnote 70 eur, ktoré patrili poškodenému A. P., pričom po tom, ako tenisiky z police vybral, otvorila dvere na byte číslo X L. P., v dôsledku čoho tenisiky položil vedľa police a z vchodu ušiel, pričom svojím konaním spôsobil všetkým poškodeným škodu v celkovej výške 300 eur

a uvedeného konania sa dopustil, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 19. februára 2014, sp. zn. 3T 232/13-151, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 ods.1, ods.2 písm. d) v spojení s § 139 ods.1 písm. e) a § 127 ods.3 Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov a zločinu porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 194 ods.1, ods.2 písm. a) ods.3 písm. a) v spojení s § 138 písm. e), § 139 ods.1 písm. e) a § 127 ods.3 Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov a bol mu uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých, z ktorého bol podmiennečne prepustený na slobodu dňa 16. januára 2015 a bola mu určená skúšobná doba vo výmere 3 roky a nariadený probačný dohľad v dĺžke 2 roky,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách a tohto konania sa dopustil sčasti v štádiu pokusu, pričom opätovne spáchal zločin,

t ý m s p á c h a l

zločin krádeže sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 k § 212 ods.1, ods.4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) a § 38 ods.5 Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 1/2014 Z.z.

a za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods.4 Trestného zákona, § 38 ods.5 Trestného zákona, § 39 ods.1 Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods.2 písm. b) Trestného zákona sa pre výkon uloženého trestu zaraduje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods.1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodenému W. Č., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. č. XXX škodu vo výške 120 eur.

Podľa § 288 ods.1 Trestného poriadku sa poškodený M. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. č. XXX s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný O. A. urobil vyhlásenie podľa § 257 ods.1 Trestného poriadku tak, že po poučení o jeho právach vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Po vyhlásení obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe prokurátor žiadal vyhlásenie obžalovaného prijať.

Súd vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe prijal uznesením a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku uvedeného v obžalobe sa nevykoná, oboznámil sa so správami o povesti na obžalovaného, s odpisom registra trestov.

Súd vzhľadom na priznanie obžalovaného jeho konanie tak, ako po stránke subjektívnej, tak i po stránke objektívnej kvalifikoval ako zločin krádeže sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 k § 212 ods.1, ods.4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) a § 38 ods.5 Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 1/2014 Z.z., pretože obžalovaný prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak poškodeným malú škodu, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách a tohto konania sa dopustil sčasti v štádiu pokusu, pričom opätovne spáchal zločin. Súd poukazuje na to, že zločinu krádeže podľa § 212 ods.1, ods.4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobil tak malú škodu a čin spácha závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách, pričom viacerými osobami sa podľa § 127 ods.12 Trestného zákona rozumejú najmenej tri osoby a malou škodou sa podľa § 125 ods.1 Trestného zákona rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur a pokusom trestného činu je v zmysle § 14 ods.1 Trestného zákona konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel' dopustí v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k jeho dokonaniu.

Obžalovaný svojím konaním porušil záujem spoločnosti na ochrane majetku fyzických osôb. Motívom jeho konania bola snaha bezpracne získať veci a tieto následne predať, aby získal finančné prostriedky na svoju obživu. Súd u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť v tom, že sa k trestnej činnosti doznal a túto oľutoval, príťažujúcou okolnosťou je to, že už bol v minulosti odsúdený.

K osobe obžalovaného súd zistil, že v mieste bydliska o ňom bližšie informácie nie sú známe, dlhodobosť sa tam nezdržiava. V minulosti bol dvakrát postihnutý v priestupkovom konaní. Doposiaľ bol dvakrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T 232/2013-151 zo dňa 19. februára 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa a ktorým bol uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 ods. 1, 2 písm. d) Trestného zákona v spojení s § 139 ods. 1 písm. e) a § 127 ods. 3 Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov a zločinu porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 194 ods. 1, 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. e), § 139 ods. 1 písm. e) a § 127 ods. 3 Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov a bol mu uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých, z ktorého bol podmienienečne prepustený na slobodu dňa 16. januára 2015 a bola mu určená skúšobná doba vo výmere 3 roky a nariadený probačný dohľad v dĺžke 2 roky, pričom obžalovaný opätovne spáchal zločin počas plynutia skúšobnej doby podmienienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd vyhodnotiac všetky skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o treste, vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, okolnosti prípadu, uložil súd obžalovanému za použitia § 38 ods. 5 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 4 (štyri) roky, pričom súd pri ukladaní trestu prihliadol na následok, ktorý obžalovaný svojím konaním spôsobil (sčasti boli odcudzené veci vrátené a fakticky vznikla škoda len poškodenému W. Č. vo výške 120 eur). Súd sa v prvom rade musel vysporiadať s otázkou zahľadania u obžalovaného vo veci Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T 232/2013, pretože v predmetnej veci bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest ako mladistvej osobe, t.j. či horecítované odsúdenie má zahladené alebo nie, pretože to malo dosah aj na to, či súd môže použiť ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona, t.j. vychádzať z trestnej sadzby po spáchaní opätovného zločinu. Súd mal preukázať, že obžalovaný ako mladistvá osoba vykonala trest nad jeden rok a dňa 16. januára 2015 a bol obžalovaný podmienienečne prepustený z výkonu trestu a bola mu určená skúšobná doba vo výmere 3 roky a nariadený probačný dohľad v dĺžke 2 roky, teda neprichádzalo v úvahu zahľadanie v zmysle § 121 ods. 1 Trestného zákona, kedy sa odsúdenie zahladzuje mladistvému automaticky, keď vykoná trest do jedného roka, pretože mladistvému bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody prevyšujúci 1 rok a aj vykonala trest nad jeden rok. Súd teda musel postupovať v zmysle § 121 ods. 2 Trestného zákona, pričom súd si správu z výkonu trestu nežiadal z dôvodu, že správanie vo výkone trestu muselo byť u obžalovaného kladné, pretože inak by nebol podmienienečne prepustený z výkonu trestu. Súd teda skúmal správanie obžalovaného po výkone trestu, pričom ako vyplýva už z horeuvedeného, obžalovaný sa počas plynutia skúšobnej doby podmienienečného prepustenia z výkonu trestu dopustil ďalšej trestnej činnosti a preto mal súd za to, že mu odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T 232/2013 nezahladzuje. Teda súd po vyriešení otázky zahľadania, resp. nezahľadania, pri ukladaní trestu musel vychádzať zo základnej sadzby 6 rokov a 6 mesiacov až 10 rokov. Súd vzhľadom na okolnosti prípadu, vzniknutú škodu /súd mohol využiť aj ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona (per analogiam), kde by bola spodná hranica základnej sadzby 5 rokov a 4 mesiace/, mal za to, že výška uloženého trestu by bola neprimerane prísna a preto využil ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona a obžalovanému uložil trest pod dolnú hranicu zákonom stanovenú trestnú sadzbu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Obžalovaný v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu, preto ho súd pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súd mal za to, že takto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody bude v dostatočnej miere vplývať na prevýchovu obžalovaného a splní aj svoj prevýchovný účel.

Poškodený W. Č. si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody, škoda bola dokladovaná odborným vyjadrením, preto súd obžalovaného v zmysle § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazal k náhrade škody vo výške 120 eur. Pokiaľ poškodený M. F. si uplatnil nárok na náhradu škody, súd poškodeného s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces v zmysle § 288 ods. 1 Trestného poriadku, pretože odcudzené veci mu boli vrátené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.